

2) David Price zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 452 z 8.11.2021.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 czerwca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie – Polska) – Arkadiusz Szcześniak/Bank M. SA

[C-520/21 (¹), Bank M. (Skutki uznania umowy za nieważną)]

[Odesłanie prejudycjalne – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Dyrektywa 93/13/EWG – Artykuł 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 – Kredyt hipoteczny indeksowany do waluty obcej – Klauzule przeliczeniowe – Określenie kursu wymiany między tą walutą obcą a walutą krajową – Skutki stwierdzenia nieuczciwego charakteru warunku – Skutki uznania umowy za nieważną w całości – Możliwość dochodzenia roszczeń wykraczających poza zwrot kwot uzgodnionych w umowie i poza zapłatę odsetek za zwłokę – Szkoda po stronie konsumenta – Niemożliwość rozporządzenia kwotą miesięcznych rat przekazanych bankowi – Szkoda po stronie banku – Niemożliwość rozporządzenia kwotą kapitału przekazanego konsumentowi – Odstraszający skutek zakazu stosowania nieuczciwych warunków umownych – Skuteczna ochrona konsumenta – Wykładnia sądowa przepisów krajowych]

(2023/C 271/05)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Arkadiusz Szcześniak

Strona pozwana: Bank M. SA

przy udziale: Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Finansowego, Prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa – Śródmieście w Warszawie, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego

Sentencja

W kontekście uznania umowy kredytu hipotecznego za nieważną w całości ze względu na to, że nie może ona dalej obowiązywać po usunięciu z niej nieuczciwych warunków,

art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich

należy interpretować w ten sposób, że:

- nie stoją one na przeszkodzie wykładni sądowej prawa krajowego, zgodnie z którą konsument ma prawo żądać od instytucji kredytowej rekompensaty wykraczającej poza zwrot miesięcznych rat i kosztów zapłaconych z tytułu wykonania tej umowy oraz poza zapłatę ustawowych odsetek za zwłokę od dnia wezwania do zapłaty, pod warunkiem poszanowania celów dyrektywy 93/13 i zasady proporcjonalności, oraz
- stoją one na przeszkodzie wykładni sądowej prawa krajowego, zgodnie z którą instytucja kredytowa ma prawo żądać od konsumenta rekompensaty wykraczającej poza zwrot kapitału wypłaconego z tytułu wykonania tej umowy oraz poza zapłatę ustawowych odsetek za zwłokę od dnia wezwania do zapłaty.

(¹) Dz.U. C 64 z 7.2.2022.